

Selskabet kan dels drive agenturvirksomhed, dels importere for egen regning. Selskabet skal bestræbe sig for inden udgangen af tre år fra en vis imports påbegyndelse at lade den overgå til importhandelens sædvanlige kanaler.

I forslaget bemærkninger siges bl. a.:

„Forslaget bygger på den opfattelse, at en række lande, først og fremmest i Østeuropa og i de fremmede verdensdele, har en mindre omfattende samhandel med Danmark, end det såvel ud fra forbrugersynspunkter som ud fra hensynet til dansk eksport kunne ønskes, og at der i et vist omfang ville kunne rådes bod herpå, såfremt der fra dansk side blev gjort en indsats for at fremme importen fra disse lande.

Da det må betvivles, at erhvervslivet på egen hånd vil kunne løse denne opgave, bl. a. på grund af de eksisterende virksomheders binding til de vante handelspartnere, foreslås det, at der oprettes et blandet statsligt-privat aktieselskab med det formål at ophjælpe importen fra nye handelspartnere til gavn både for forbrugerne og for danske eksportører. . . .“

„ . . . det understreges, at det udtrykkeligt er tanken at begrænse det foreslåede nye aktieselskabs virksomhed til helt ny import og til en indarbejdningsperiode af normalt højst tre års længde. . . .“

Ved 1. behandling betegnede *handelsministeren* (Tyge Dahlgaard) forslaget som en fortjenstfuld understregning af den betydning, en fortsat udvidelse af samhandelen med Østeuropa og med udviklingslandene måtte tillægges.

Dannelsen af et statshandelsselskab som forslaget kunne imidlertid efter ministerens opfattelse let medføre et tilbageskridt i retning af bilateralisme og varebyttehandel. Den ønskede udvidelse af samhandelen med Østeuropa kunne imidlertid bedst ske ved fortsat udvidelse af importkontingenter og ved varers overførsel til fri bevillingsudstedelse, alt under skyldig hensyntagen til rimelige konkurrencevilkår for dansk produktion. For så vidt angik u-landene, var vor importpolitik allerede stort set liberal. Bestræbelser for at bistå u-landene med hensyn til at erhverve erfaring og teknik ved salg til den vestlige verden foregik inden for en række internationale organisationer, et arbejde, som efter regeringens opfattelse burde ske på multilateral basis, og som Danmark deltog aktivt i.

Alle ordførere gav udtryk for sympati over for ønsket om en udvidet samhandel med østlandene og udviklingslandene. Ingen af dem — med undtagelse af ordføreren for forslagsstillerne (*Poul Dam*) — kunne imidlertid anbefale den ved forslaget tilsigtede fremgangsmåde.

Det udvalg, hvortil forslaget henvistes, afgav ikke betænkning.